Temps Pasqual - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 04/05/2014 - 09:00

Ac 2,14.22b-33
1 Pe 1,17-21
Lc 24,13-35

En el món d'avui, cada any la Pasqua ens sorprèn més i han de passar 50 dies perquè ho acabem de pair, a poc a poc, amb l'ajut de l'Esperit. ¿De veritat que la vida és una festa? Hi ha una pedagogia de la resurrecció que els apòstols varen anar aprenent, guiats per Jesús ressuscitat. I va ser precisament Pere, el primer que el va negar, el primer *"que es posà dret amb els onze i alçà la veu"* tirant en cara als gran sacerdots i fariseus el crim comès: *"Jesús de Natzaret va ser traït, i vosaltres el vau fer matar fent-lo clavar a la creu. Però Déu l'ha ressuscitat (...) Tots nosaltres en som testimonis"* Però havien passat ja 50 dies... **El llarg camí de l'esperança** Al principi no els hi va ser fàcil. Avui, els deixebles d'Emmaús ens ho diuen sincerament, amb un posat trist, quan es troben amb aquell foraster pel camí de retorn: *"nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel (...) És cert que unes dones del nostre grup han anat al sepulcre i no han trobat el seu cos i uns àngels els han assegurat que ell és viu(...) però a ell no l'han vist pas".* Aleshores Jesús, el seu mestre, comença amb ells la pedagogia de la resurrecció. Primer els pregunta per què tenen aquell posat tan trist. Després, els ajuda a entendre tots els llocs de l'escriptura on els profetes havien anunciat que el Messies havia de patir molt , perquè havia d'afrontar el misteri del mal d'aquest món. Abraham ¿no va deixar la seva casa sense saber on anava, i va esperar contra tota esperança? Perquè es va deixar guiar per Déu, i es va fiar de Déu, que li havia fet la promesa; i Isaac i Jacob i Moisés, i la llista continua amb vosaltres, els hi devia dir. Potser els dos deixebles havien confós l'espera amb l'esperança. Qui espera, seu i no sap quan ha d'esperar. L'esperança ens fa caminar vers l'horitzó que s'allunya, però alhora ens guia. Posar-nos en camí, amb dubtes, contracorrent, amb experiències de frustració, però també amb una promesa i un horitzó que ens ve de Jesús ressuscitat: *"Jo seré amb vosaltres fins a la fi del món (Mt 28)* **Una nova presència ens acompanya** L'esforç del llarg camí de l'esperança el rebem com un do. No estem sols. Jesús ressuscitat s'ha quedat amb nosaltres. Com diu Bonhoeffer, "Déu no ha vingut a donar resposta el nostre sofriment, sinó a omplir-lo amb la seva presència" A l'eucaristia d'Emmaús, quan Jesús ressuscitat es posà amb ells a taula, *"se'ls obriren els ulls i el reconegueren".* Aquest és el secret de les nostres eucaristies que ens han d'ajudar, com ens diu la carta de sant Pere, *"a vetllar sobre la vostra conducta durant l'estada en aquest món (...) Per això teniu posada en Déu la vostra fe i la vostra esperança"* L'eucaristia dominical és la font inesgotable de la nostra esperança. La festa de la vida! "Senyor –escrivia Ramon Llull, al segle XIII- ja que heu posat en el meu cor tanta alegria, plagui-us d'estendre-me-la en tot el cos: a la meva cara, als meus ulls, a les meves mans". Un bon oferiment d'obres, cada matí, quan ens mirem al mirall...

ETIQUETES
EUCARISTIA ESPERANÇA